

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XII. évf. 4. szám

2007. ÁPRILIS

Péter vallomása

Miért engem?

*Háromszor megtagadtam őt
A tűz mellett szolgálók előtt.*

*Aludtam én,
Míg hullott róla a véres veríték
S nem enyhítettem vergődő szívét.*

*Elfutottam,
Mikor körülvették a katonák
És megkötözve hajtották tovább.*

*Három ostor
Csapkodja azóta szívemet,
Mert elbujdostam, amíg szenvedett.*

*Bűjkáltam én,
Míg véresen keresztet hordozott,
Hol szenvedett, seholse voltam ott.*

*Nem álltam én
A Golgotán keresztje alatt,
Nem hallottam a végső szavakat.*

*A szégyenem
Szememben ég és szinte megvakít,
Én őrizzem a mennyek kulcsait?*

*Mit tehetek?
Csak nézem Őt és szólni sem merek
Ujjal mutatnak rám az emberek.*

*Reám nézett
Kisírt szememre a Feltámadott
És bűnbocsátó hatalmat adott.*

Nagy Miklós

Feltámadt, nincs itt

„Ti a keresztre feszített Názáreti Jézust keresitek – mondta az angyal az asszonyoknak. – Feltámadt, nincs itt.” (Mk 16.6)

A hír az első pillanatban félelmet és rémületet váltott ki, olyannyira, hogy az asszonyok „elfutottak, mert félelem és szorongás vett rajtuk erőt.” Velük volt azonban, vagy egy kicsit már előbb odaért Mária Magdolna, aki mihelyt látja, hogy a kő el van hengerítve, azonnal futásnak ered, hogy értesítse Péter és Jánost: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették”. Azok ketten odasietnek, belépve a sírba látják az otthagyt golycsot meg kendőt külön összehajtva más helyen. Láttak és hittek. A Krisztusban megszülető Egyházban ez az első hitaktus; kiváltója egy asszony buzgalma és az üres sírban található golycsok jele. Ha lopásról volna szó, ugyan ki törődött volna azzal, hogy a holttestről levegye a lepleket és azokat ekkora gonddal összehajtogassa? Isten ilyen egyszerű dolgokat használ fel, hogy megvilágítsa a tanítványokat, akik nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból, sem azt, amit Jézus nekik előre megmondott feltámadásáról. Péter, az Egyház látható feje és János, „akit kedvelt Jézus”, érdeme, hogy befogadták a Feltámadott jeleit: a hírt, amit egy asszony hozott, az üres sír és a lerakott leplek üzenetét.

Más formában ugyan, de a Feltámadás jelei ma is jelen vannak a világban: hősi hit, sok alázatos és rejtett ember evangéliumi élete; az Egyház élettereje, amit se a külső üldözések, se a belső harcok nem tudnak megtörni: az Eucharisztia, a feltámadt Krisztus eleven jelenléte állandóan vonzza magához az embereket. Minden egyes ember személyes feladata, hogy elfogadja ezeket a jeleket, higgyen, amint hittek az apostolok, és hitét mindig szilárdabbá tegye.

P. Gabriele di S. M. Maddalena O.C.D.

Lábmosás

Az Úr megjelent Ábrahámnak Mamre tölgyesében, amikor a meleg napszakban sátra bejáratánál ült. Fölemelte szemét, és íme, három férfi állt előtte. Mihelyt meglátta őket, sátra bejáratától eljűk sietett, földig meghajolt és így szólt: „Uram, ha kegyelmet találtam színed előtt, ne kerüld el szolgálodat. Hoznak vizet, mossátok meg lábatokat és telepedjete le a fa alatt. Közben én hozok egy falat kenyeret, hogy felüdítsétek magatokat, aztán tovább mehettek. Hiszen ezért ejtettétek útba szolgátokat.” Azok így válaszoltak: „Tedd, amit mondtál.”

Három férfi. Talán maga a Szentháromság. Hányan vannak közöttünk, akik vendégül láthatták Istent? Micsoda megtiszteltetés! Milyen hatalmas Isten kegyelme! Mit tudott Ábrahám, amit azelőtt és azután se tudott senki, egészen Jézus fogantatásáig?

Semmi mást sem tett, egyszerűen csak hitt az Úr szavának, és ennek a hitnek rendelte alá egész életét.

Nem tudjuk, hogy Ábrahám előtt hány embert szólított meg az Úr. Mert lehet,

folytatás a 2. oldalon

Dr. Kelényiné Mészáros Ilona és Dr. Kelényi Miklós

Újlaki arcok

1947-ben születtem Budapesten. Olyan korban voltam gyermek, amikor a családoknak titkolniuk kellett – különösen a munkahelyeken –, hogy vallásosak. Viseltem egy nagyon szép tűzzománc Szűz Anya érmet, amelyet a nagymamámtól kaptam. Édesanyámat behívatta az osztályfőnök, és közölte, hogy többé nem akarja a nyakamon látni azt az érmet. Szegény édesanyám mit

tehetett? Jól kisírta magát és levette rólam. De amikor őt hívatta a főnöke a nyakában viselt keresztért, akkor azt felelte: „Nincs az a földi hatalom, amiért ezt levennem!” Én ebben a szellemben nevelkedtem. Titokban járt hozzánk egy Lujza néni nevű apáca hittanra tanítani engem. Sosem felejttem el, amikor az önmérsékletéről beszélt, nem értettem, mi az. „Például, ha szomjas vagy, próbáld megállni, hogy nem iszol”, magyarázta. Ezt olyan komolyan vettem, hogy egész nap nem ittam.

Mikor nagy lány lettem, sokszor eltévelyedtem. A templom helyett sétálni mentem, de azért benéztem, hogy körülbelül elmondhassam anyukámnak, miről szólt a szentbeszéd, hiszen élt a gyanúperrel és ezt mindig megkérdezte. Szüleim ugyanis a kora reggeli misére jártak.

Közgazdasági pályára léptem, és revizor lettem az ORFI-ban, ahol immár 42 éve dolgozom. Másodállásban az Egészségi Továbbképző Intézet vizsgabiztosa vagyok és 16 éve tanítok is.

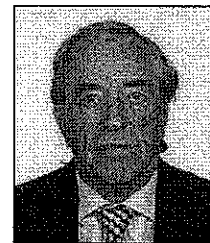
Két fiunk családot alapított, és dicsőség az Úrnak, már van két édes fiú unokánk is. Régebben az I. kerületben laktunk és a kapucinus templom volt a „miénk”. A II. kerületbe költözésünk óta ez a gyönyörű Sárlos Boldogasszony templom lett a „miénk”. Már kezdjük egymást felismerni testvéreinkkel, és ez olyan jó. Ha már valakit nem látunk a megszokott arcok közül, hiányérzetünk van. Magam részéről szeretnék segíteni Isten e kedves újlaki házában rendben tartásában, de még az idő fogságában vagyok munkáim miatt.

Örömmel mondom el, hogy kétszer voltunk Fatimában és egyszer Lourdes-ban magánzarándoklaton. Nemrég lezajlott súlyos betegségem során a Szűz Anya csodálatos kegyelmében részesültem, és hálából a győri kármelita templomban felvettem a szent skapulárárt. Dicsőség Neked, Uram! Köszönöm, Szűz Anya!

A hétvégéket gyakran töltjük kirándulással és budaörsi kertünkben. Kertünk egy kis földi paradicsom, ahová minden állatnak szabad bejárása van. Ők ezt tudják is, így a madárkák és a gyíkokon kívül vannak kutyáink, cicáink, sünikéink, rókánk és vaddisznók is. Nálunk terített asztal és nagy szeretet várja őket.

Gyakran keressük fel Magyar Hazánk szakrális helyeit. Legutóbb decemberben a Spányi Antal püspök úr által felszentelt Boldogasszony kápolnához zárandokoltunk Pilisszántóra, előtte Klastrom-posztán voltunk, ahol örömmel töltött el minket, hogy a pálos kolostor romterületét 2006-ban a rend visszakapta az Úr Jézus kegyelméből.

És most már beszéljen a férjem.

Amikor születtem, béke és biztonság uralkodott az országban, amely hivatalosan is a Szent Korona és Mária országa volt. Nemzeti elkötelezettségű és mélyen vallásos családban nevelkedtem három testvéremmel. Édesanyám Kaszap lány volt, így méltatlanul az a tisztesség ért, hogy első unokatestvére lehetek tiszteletre méltó Kaszap Istvánnak. A Kaszap István boldoggá avatási eljárását megindító dokumentumot a Szentatya nemrég írta alá.

Volt idő, amikor a Városmajori templomban naponta ministráltam, édesanyám reménykedett abban, hogy én is pap leszek – de a hivatástudat hiányzott belőlem. A Királyi Egyetemi Katolikus Gimnázium diákja, és a jónévű 5. K.E.G. cserkészcsapat tagja voltam. A gimnázium az érettségi bizonyítványokat már II. Rákóczi Ferenc néven adta ki, ez nyújtott lehetőséget a diákoknak arra, hogy megpróbáljanak egyetemekre bejutni. Felvettek a Budapesti Műszaki Egyetem Villamos Karára, ahol gondosan titkolnom kellett vallási és családi hovatartozásomat, hiszen akkoriban kevesebért is kizártak diákokat nem csak az egyetemi, de még a középiskolai oktatásból is.

Aktív éveimet az akkor még virágzó magyar alumíniumipar nemzetközileg is elismert szellemi központjában, az Alumíniumipari Tervező és Kutató Intézetnél töltöttem, és ezen a szakterületen szereztem PhD fokozatot is. Számos esetben kaptam személyes megbízást az ENSZ iparfejlesztési programjaiban való részvételre, így módom volt a világban uralkodó súlyos problémák közelebbi megismerésére, és erőmhöz képest hozzájárulni azok megoldásához.

Jelenleg Magyarország is nehéz problémákkal küzd, de meggyőződésem, hogy Magyarok Nagyszonya visszasegíti országát a becsület, a béke és a szeretet ösvényére, mert csak az vezethet a Magyar Szent Korona Országának felemelkedéséhez.

Köszönjük, hogy Spányi András atya, Editke és az újlaki hívek kedvességükkel, mise utáni mosolygós köszöntésükkel hamar kitörölték belőlünk az „idegen” érzést, és már összetartozónak érezhetjük magunkat velük. Istennek legyen hála!

folytatás az 1. oldalról

hogy nem ő volt az első, ám ha voltak is korábban az Úrnak választottjai, elbuktak, mert nem voltak állhatatosak. De a hitben ő mindnyájunk ösatyja, akinek nyomdokain kell járnunk.

És mégis, a történelem egyik legdöbbenetesebb pillanatában, amikor maga Isten áll vele szemben, és ő földig borul előtte, ahogy illik, Ábrahám, akinek hite megigazulására szolgált, azt mondja: „Hoznak vizet, mossátok meg lábatokat.” Szóval, ezt azért csináljátok meg magatoknak. Milyen emberi!

És ekkor megsejthetjük Isten mérhetetlen alázatát és szeretetét. Isten, aki önmagában tökéletesen boldog, és akinek nincs semmi szüksége ránk, puszta szeretetből mit vállalt értünk: Jézus tudta, hogy az Atya mindent a kezébe adott, s hogy Istentől jött és Istenhez tér vissza. Mégis fölkel a vacsora mellől, levetette felsőruháját, fogott egy vászonkendőt, és maga elé kötötte. Aztán vizet öntött egy mosdótálba, majd hozzáfogott, hogy sorra megmossa, s a derekára kötött kendővel megtörölje tanítványainak a lábát.

És ha Péterrel együtt felkiáltunk a döbbenettől: „Az én lábamat meg nem mosod soha!” arra Isten válasza: „Ha nem moslak meg, nem lesz hozzám semmi közöd.”

Jézus most sem köt kompromisszumot: ha nem fogadjuk el szolgálatát, elvesztünk. Meg kell tanulnunk: a szeretet számára semmi sem megalázó, semmi sem vállalhatatlan. És ez pedig az, ami teljesen isteni. Ezt kell magunkra öltönnünk az emberi helyett, hogy Jézus testvéreivé válhassunk.

Balogh András

A bibliai Jézus élete

A nagyböjt negyedik hetének végén összegyűlt hívek három megindító előadást hallhattak Rózsa Huba professzor úrtól szentmise keretében, amelyeken az evangéliumokból megismerhető Jézus alakjáról volt szó.

Manapság divatos lett Jézussal foglalkozni, sokan sokféleképpen beszélnek és írnak róla, szavairól és tetteiről. A problémát az jelenti, hogy a kanonizált iratokat – amelyek történeti hitelességéhez az újabb kutatási adatok fényében sem férhet kétség –, és a legalább 100 évvel később keletkezett, az eredetihez képest gyakran tendenciózusan elferdített szövegeket a hozzá nem értők hajlamosak egyenrangúként kezelni, sőt az utóbbiakat tekintik megbízhatóbbaknak azzal a nem titkolt céllal, hogy a kereszténység hitét és annak fundamentumát képező Jézus alakját leköpdössék, a sárba tiporják. A triduum három beszédében a történeti Jézussal, a Biblia Jézusával találkozhattunk, aki nem más, mint a hit Krisztusa, az örök Atya Egyszülött Fia.

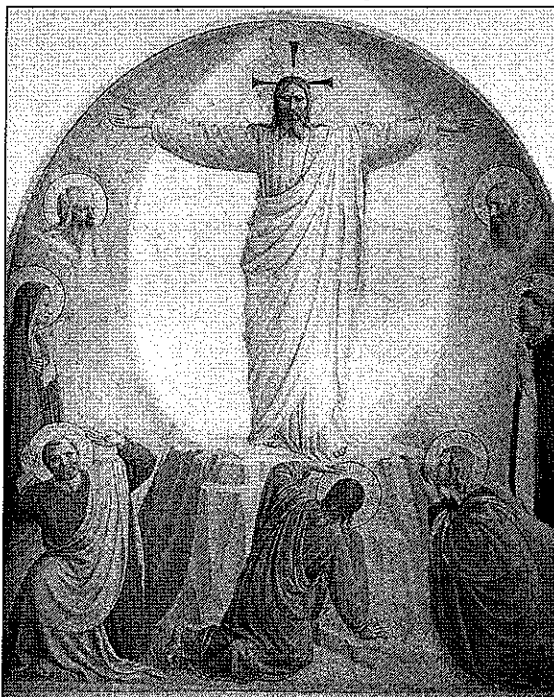
Az evangéliumok alapján Jézus valóságos, hús-vér ember volt, aki a békét és kiengesztelődést hirdette, akinek beszéde tiszta, egyenes és világos volt (Zsolt 12,7), és akinek egész lényéből jóság, megbocsátás, barátságosság áradt. Az Atyával egyedülálló kapcsolata volt, ebből fakadt végtelen szeretete és áldozatkészsége, valamint határtalan szabadsága és hatalma mindenben – ez utóbbin sok, a részletes vallásos előírásokhoz ragaszkodó kortársa meg is botránkozott. Jézus kiváló intellektusú és páratlan belső látással megáldott emberként egyszerű, a mindennapi életből vett példákkal tanított; szeretete a frappáns, néha paradox állításokat, amelyek meghökkentenek és elgondolkodtatnak. Jézus tekintetében volt valami, ami az embert megrázta, megindította és cselekvésre szólította;

gondoljunk a gazdag ifjúra, vagy Péter bűnbánatára a főpap udvarában (Lk 22,61). Sokatmondóak voltak Jézus gesztusai: nem irtózott megérinteni az érinthetetlen leprást sem, közel engedte magához a gyermekeket, különleges volt, amikor kezébe vette a kenyeret a csodálatos kenyérszaporításkor és az Eucharisztia alapításakor. Sajátos szerepe volt annak, hogy egy asztalhoz telepedett a bűnösökkel és vámosokkal, ezzel jelezte, hogy közösséget vállal velük, valamint hogy azok – bűnbánatuk jutalmaként – már el is nyerték Isten bocsánatát.

Jézus élete valóban hiteles, életútja pedig töretlen volt. Már a tizenkét éves Jézus meglepő magyarázata arra utal, hogy különleges kapcsolatban áll az Atyával, az ő akaratát kell teljesítenie, és ennek koronája Jézus utolsó szava, amellyel Atyja kezébe ajánlja lelkét. Jézus életében két drámai pontról is tudunk, amikor döntenie kellett: a korabeli messiási elvárásoknak megfelelő, nagy sikerrel és világi dicsőséggel kecsegtető utat választja, vagy az Atya által kijelölt, kínhalálba, bukásba és látszólagos sikertelenségbe torkolló utat; ezek mintegy keretként állnak Jézus működésének kezdetén és végén: a pusztabeli kísértés és a Getszemáni-kertbeli megrendülés. Jézus mindkét alkalommal egyértelműen az Atyának enged-

meskedett, akárcsak egész életében: megalkuvás nélkül, az elutasítást és szenvedést is vállalta, mindhalálig hűség maradt. Jézus titkához tartozik, hogy emberként őt magát is megragadta az Atya bensőséges szeretete, ezt az élményt mutatja be a példabeszéd a szántóföldben talált kincsről, illetve a különleges drágagyöngyről.

Azt állítjuk róla, hogy a világ Megváltója – de mit is jelent ez? Az apostolok vetélkedése kapcsán Jézus azt mondja, hogy „az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és életét adja váltságul sokakért”. (Mk 10,45) Fontos, hogy itt a szolgálat nem csupán a kézzelfogható kisebb szolgálato-

ban valójában önátadásából és – a másik oldalról – a gonoszság sajátos logikájából fakadnak. A „váltság” szó egyértelmű ószöveteségi utalást rejt: a deutero-izajási prófécia között található, az Úr Szenvető Szolgájáról szóló negyedik ének – amelyet nagy-pénteken is felolvassunk – írja erről a Szolgáról, hogy „a mi betegségeinket ő viselte, és a mi fájdalmainkat ő hordozta, (...) a mi bűneinkért törték össze, a mi békeségünkért érte fenytés, és az ő sebei által gyógyultunk meg. Mindnyájan, mint a juhok tévelyegtünk, mindenki a maga útjára tért, és az Úr órá rakta mindnyájunk bűnét.” (Iz 53,4a. 5b-6.) A váltságra használt szó jóvátételi kötelezettséget jelent, amit az irdatlan adósság törlesztésére képtelen bűnös emberiség helyett az vállalt, akinek

semmi bűne és adóssága nem volt. Az Egyszülött Fiú magára vette az emberi létet annak minden bűn okozta meghasonlottságával, tragikumával, hogy tudniillik látjuk a jót, mégis a rosszat tesszük (vö. Róm 7,15-19.). Isten pedig elfogadta Jézus közbenjárását, felajánlását, és ennek következményeként megadta azt, amit mi sosem érdemelhetnénk ki: kiáradt ránk Isten kegyelme és szeretete – és pontosan ezt nevezünk megváltásnak.

Összefoglalva: Jézus egész élete, a Második Isteni Személy önküresítése és valóságos emberré levése jelenti a szolgálatot és a váltságdíjat, amit felajánlott az Atyának az emberek bűneiért, és amit Isten elfogadott, Jézust feltámasztva a halálból. Ezzel megnyílt számunkra a lehetőség, amely az ember számára az egyetlen igazi remény: lehetőségünk van a földi élet határát átlépve Istenhez jutni és az életünket beteljesíteni. Ennél nagyobb dolog egy olyan reménytelenségben és folytonos szorongásban élő világban, amilyenben élünk, el sem képzelhető. Ragaszkodjunk tehát az evangélium tanításához, és fogadjuk meg, amit Pál apostol is megvallott: „Krisztus Jézusnak fönséges ismeretéhez mérten mindent hátránynak tartok. Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tekintek, csak hogy Krisztust elnyerhessem, és hozzá tartozzam.” (Fil 3,8)

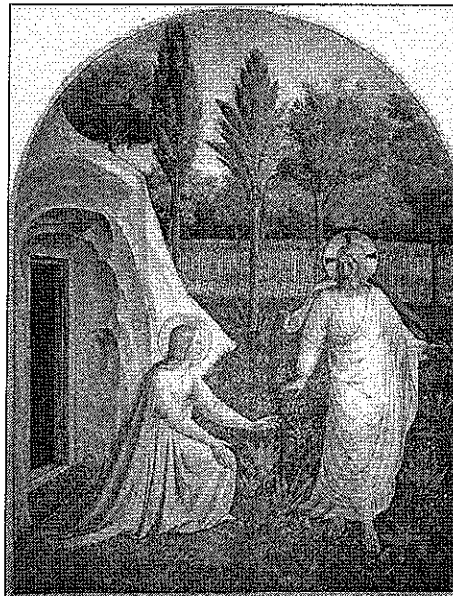
Dr. Molnár Gábor

Egy új élet reménye

Az idei nagyböjt kegyelmi ajándékainak sorában plébániánk húsvéti készületi programjainak lezárásaként Szuromi Szabolcs Anzelm atya előadását hallgathattuk „Egy új élet reménye” címmel. Az előadásként meghirdetett tanítás fokozatosan a hallgatóságot mélyen érintő lelkigyakorlatos beszéddé vált.

Életünk fenntartásához táplálkoznunk kell. Lelki életünknek is kell egy forrás, amelyből táplálkozik. A lelki élet forrása a rendszeres imádság. Imádság nélkül kiszárad a lelkünk. Szentatyánk új adhortációja az Egyház imádságos egységét hangsúlyozza. Ünnepejünk együtt! A szentmise az a forrás, amelyből lelki életünk táplálkozik. Az átváltoztatott kenyér és bor Jézus Krisztus valóságos jelenlétét hozza el.

Már a sivatagi atyák bölcs írásai arra buzdítanak: folyamatosan imádkozzunk! A szentek „tudománya” az imádság. Minden keresztény szent akar lenni; ha teljesítjük állapotbeli kötelességeinket, akkor szentek leszünk. Gyakran elesünk? Nem nagy baj! A legnagyobb szentek is követtek el bűnt. Lényeg: hogy mindig a Forrásból éljünk. A bűnbocsánat szentsége hatalmas ajándék. A keresztségben elnyert Isten-kapcsolatot folyamatosan fenn kell tartani. Rászorulunk Istenre. A gyóntatószék nem csak a húsvéti időszakban áll rendelkezésre – mindig ott van, amikor elbotlik az ember. A sportolónak is edzenie kell! Életfeladatunk, hogy szentek legyünk, célba érjünk egy „világfeletti rekorddal”.

Sokat tanulhatunk a középkor hívő emberének imaéletéből. Ő rendszeresen táplálta lelkét – legalább kérő imádságban folyamatosan ostromolta az eget; minden kételkedés nélkül hitt Istenben. A középkor embere üdvösségre törekedett.

Húsvét annak a megünneplése, hogy folyamatosan megújulunk Krisztusban; hűségesek akarunk maradni hozzá. Ő mindenkit megváltott! A remény fölött érzett öröm változtassa meg életünket! A nagyszombati liturgia része keresztségi fogadalmunk megújítása. A keresztség szentségének kegyelmét a gyermek még nem érzékelheti. A szülők, keresztszülők a gyermek első hitoktatói. Családi hitoktatás nélkül nagyon nehéz megtalálni a szót Istennel. Újuljunk meg Krisztusban most! Imáinkban a dicsőítés legyen első helyen. Válasszuk a Krisztus által meghirdetett életformát, mely átitatja mindennapi életünket. Hétköznapi munkánkat szenteljük meg! Minden tettünkkel Isten nagyobb dicsőségét hirdessük!

„Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!” – kimondja a konklúziót arra, amire nagyböjtben készülünk. Az örök életben bizni – megalapozott reményünk. Minden nap újuljunk meg! Krisztus győz, Krisztus irányít minket, Krisztus uralkodik a mi életünkben. Reményünk: húsvét után is képesek vagyunk megmaradni jó elhatározásainkban. Üdvösségre, örök életre készülünk. Egy új élet reményével induljunk az életszentség útján!

Tarján Mária

Istennek szüksége van rád

Ezzel a címmel tartott nálunk előadást a városmisszióról Madocsa Bea, március 11-én az esti szentmise után. Ő az Emmánuel közösség tagja, amely közösség párizsi tagjai vetették föl a városmisszió szükségességét 2003-ban. Négy nyugat-európai ország csatlakozott az ötlethez, majd Erdő Péter bíboros atya révén mi is.

A városmisszió célja minden nagyvárosban (Bécs, Párizs, Lisszabon, Brüsszel, Budapest) az, hogy az elpogányosodásból, a keletről beszüremkedő vallások és a New Age útvesztőiből az emberek kitaláljanak és felismerjék Jézus Krisztusban az utat, amely üdvösségre vezet.

Az egész kezdeményezés az Úr által adott missziós parancsra épül: „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Mk 16, 15-16) Ez az egyház lényegileg egyetlen feladata: hirdetni az örömhírt mindenkinek, vagyis evangelizálni. Ez alól nem bújhat ki egyikünk sem, hiszen mi mindnyájan vagyunk az Egyház.

Budapesten szeptember 16-tól 22-ig tart majd a városmissziós hét. Ezalatt nemzetközi kongresszus lesz a Szent István Bazilikában, központi programok városszerte, és saját arculatnak, ötletnek megfelelő programok minden plébánián. Mindez persze nemcsak kampány, egyhetes akció, hanem kezdete az újjászületésnek.

Igen, de hogyan evangelizáljunk? Mi kell ehhez a bátorságon kívül? Saját hitünk megújulása a legfontosabb.

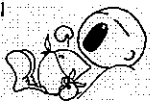
Imádság, lelkigyakorlatok, közösségi események, hitünk alapjainak megerősítése. Legyen bennünk vágy az evangelizálásra, ajánljunk föl kisebb áldozatokat erre a célra, életünkön mutakozzék meg, hova tartozunk. A példa azonban nem elég. Szavaink által is tanúságot kell tennünk. El kell hinnem, hogy én is lehetek Isten eszköze ebben; kell, hogy benső öröm, vidámság legyen bennem, mert ugyan ki hallgat egy savanyúborka-keresztényre? A humorérzék elengedhetetlen! Kell tudni meghallgatni másokat, mégpedig számíthatás nélkül; Isten ígéje élő és hatékony, nem árt, ha tudunk néhány szentírási részt fejből; szükség van a fantáziánkra és találékonyságunkra, hisz annyi különböző ember és élethelyzet adódhat. Meg kell ragadni minden kínálkozó alkalmat; az alázatosság elengedhetetlen: tudni kell, hogy mindezt a Szentlélek műveli, nem mi; a beszélgetés végén imádkozzunk beszélgetőtársunkért, s lehetőleg kérjük el az elérhetőségét. Szemléletváltás! Az utcai evangelizáció idegen tőlünk, olyan „szek-tőbb emberrel.

Testvérek, a címben szereplő mondat fontos, mert azt jelzi, hogy senki sem fölösleges, mindenki támogathatja ezt az ügyet valamilyen módon. Imaháttérrel, szervezéssel, kapcsolatok építésével, szálláshelyekkel, közbenjáró imádsággal, a templom őrzésével, gyermekprogramokkal, anyagiakkal, és még sorolhatnám. Aki bármivel is szívesen hozzájárulna a misszió sikeréhez, bátran jelentkezzen Udvarny Annánál! Érdemes tanulmányozni a városmissziós falliúságot!

Jülling Erika

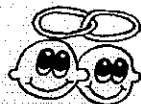
Családi események

Megszületett: február 23-án Horváth-Varga János és Ijjas Dóra első gyermeke, Márton, március 19-én Fejérdy Lőrinc és Kummer Andrea első gyermeke, Regina Mária, aki Fejérdy Tamás és Rózsa nyolcadik unokája.

A keresztség szentségében részesült: március 25-én Havasi Csenge Anna.

Örök hűséget esküdött egymásnak: március 31-én Zeke Szabolcs és Minárcsik Judit.

Halottaink:

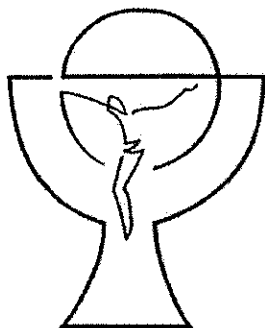
Papp Tibor (73), Szabó László (77), Németh Tivadarné (89).

Március 10-én délután a Szűcs Ervint búcsúztató szentmisére zsúfolásig megtelt templomunk. A piarista atyák, András atya és János atya által celebrált szertartáson számos közéleti személyiség is részt vett, így Mádl Ferenc és felesége, Orbán Viktor és Láng Zsolt polgármester, aki gyászbeszédet is mondott.

Jézus

*Milyen csodálatos e szó: JÉZUS!
Kimondani is alig merem,
És mégis, ez a szó a legszebb,
Ez a legszebbik szerelem!*

*Szeretlek, JÉZUS,
És boldogan megyek
Reggelente a szentmisére,
Hogy ott Veled legyek.*

*Nézem, amint a pap áhítattal
Kezébe vesz és felemel,
Felemelem lelkem is Hozzád,
S szívem örömmel telik el.*

*Azután feléd indulok,
Kérőn kinyújtva kezemet,
És betér lelkem hajlékába
A véghetetlen szeretet.*

*Ahogy a szomszagos föld az esőt
Beissza, amit küld az ég,
Úgy fogadlak magamba téged,
Belőled sohasem elég.*

Schmatz Béláné

IGE-IDŐ

„Emészt engem a buzgóság házáért.” (Jn 2, 17b)

Kedves testvérek! Ez a zsolttárból már ismert rész (Zsolt 69,10) akkor hangzik el, amikor Jézus kiveri a kufárokat a templomból. Ez a cselekedete nem a szelíd és csöndes szavú Jézusé, hanem azé, aki szívén viseli Isten templomának szentségét, s ezért mindent, ami nem odaváló, eltávolít.

Megtesszük-e ezt mi is? Pl. szóvá tesszük-e, ha valaki fedetlen vállal, túl rövid szoknyában/nadrágban jön be? Ügyelünk-e arra, hogy hangos beszéddel ne zavarjuk az áhítat csöndjét, s megbeszélni valónkat a falakon kívül intézzük? Igyekszünk-e kordában tartani kisgyermekünket, hogy a kelleténél nagyobb zajt ne csapjon?

De tehetünk mást is az Isten házáért. Mikor hoztunk utoljára virágot, terítőt, vázát bele? Mikor vettünk részt legutóbb az alapos kitakarításában? Adakozunk-e, hogy a templomunk kívül-belül szépülhessen?

Hozzájárulunk-e valamilyen módon az oltár szolgálatához? Szívügyünknek érezzük-e, hogy mindig legyen ministráns, jelentkezünk-e erre a feladatra? Vállalkozunk-e felolvasásra, s ha igen, megteszünk-e mindent, hogy az a legfokéletesebb legyen? Besegítünk-e a perselyezésbe? Vetítjük-e a népének szövegeit?

Időben érkezünk-e a szentmisére, vagy notórius késők vagyunk? Énekelünk-e, amikor a liturgia ezt kívánja meg? Kívülálló maradunk, vagy aktívan veszünk részt az ünneplésben?

Megannyi kérdés, amelyekre ki-ki maga tudja a választ. Egy azonban maradt még: téged emészt-e a buzgóság Isten házáért?

Jülling Erika

Városmissziós készülődésünk

„Ami kezdettől fogva volt, amit mi hallottunk, amit saját szemünkkel láttunk, amit szemléltünk, és amit megérintettünk, ami nem más, mint az élet Igéje ... amit mi láttunk és hallottunk, hirdetjük nektek, hogy közösségben legyetek velünk. ... Azért írjuk nektek mindezt, hogy örömmük teljes legyen.” (1Jn 1, 1-4)

Amit a városmisszióról tudni kell:

A szeptemberre tervezett budapesti városmissziós hét eseményei lassan kezdenek körvonalazódni. Nemzetközi Evangelizációs Kongresszus fog folyni ezen a héten korlátozott számú résztvevővel. A plébániák saját programjukat szervezik, ami a környező emberek személyes megszólítását tűzi ki célul. Lesznek központilag szervezett missziós helyszínek a város legforgalmasabb helyein (Moszkva tér, Őrs vezér tere, Nyugati tér); valamint kulturális események, kiállítások, és minden résztvevőt érintő közös megmozdulások (pl.: fáklyás felvonulás a Gellérthegyre).

Az újlaki programra sok ötlet van: koncertek, sportesemények, játékok az amfiteátrumban, „Meghallgatlak-sátor” kávézóval. De mindez csak fényes külsőség, ami arra hivatott felhívni a figyelmet, hogy kereszténynek lenni örömteli dolog, és lehetőséget teremt az utca emberének a Krisztus-hívőkön keresztül találkozni Istennel.

„Az azonban mindenkinek tudnia kell, hogy a hitelesítés szolgálatában az első és legfontosabb kötelesség a mélységesen keresztény élet. Buzgó szolgálatuk és szeretetük lelki szellőként újjáéledést hoz az egész Egyházba, mely így a nemzetek között fölemelt jel, a »világ világossága« (Mt 5,14) és a »föld sója« (Mt 5,13) lesz.” (a II. Vatikáni Zsinat: Ad Gentes dokumentumából) Tehát a felkészülést önmagunk evangelizálásával kell kezdenünk egyénenként és a plébánián belül is.

Mit tehetek most a misszióért?

Elsősorban imádkozzok érte egyénileg otthon, és közösen minden harmadik hétfőn a mise után. Továbbra is lehetőségem van csatlakozni a Vándor Evangélium imádkozásához (jelentkezés a sekrestyében).

Másodsorban mélyítsem el kapcsolatam az élő Istennel. Végül készüljek fel, hogy hozzá méltó módon tudjak tanúságot tenni Róla, amikor egy embertársamnak szüksége lesz rá.

Ebben a hónapban pedig hívjak el még egy újlakit valamelyik lelki programra!

Újlakiaknak szóló legközelebbi események: előadás, filmvetítés és beszélgetés április 21-én, szombaton az esti mise után a hittanteremben, valamint május 25-27-én lelkigyakorlat Máriabesnyőn.

Elvégezhető képzések: Cursilló lelkigyakorlata, Alfa kurzus vagy a Szent András Evangelizációs Iskola Fülöp kurzusa április 20-22-én. Jelentkezési lapok a honlapokról letölthetők vagy Udvarny Annától elkérhetők. Egyéb lehetőségek: Nemes Ödön előadásai a Párbeszéd Házában „Misszió: térítés vagy párbeszéd?” címmel április 26-tól csütörtökönként fél 7-től. Élő Rózsafüzér zárandókat lesz május 12-én Budapest körül.

Udvarny Anna

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsőpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Maest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán, csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

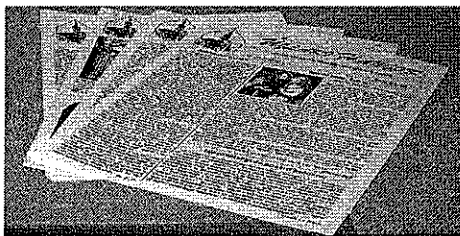
Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Szerkesztők búcsúja

Több mint tíz éve, a kezdetektől fogva van részünk abban a megtiszteltetésben, hogy a plébániai lap szerkesztői lehetünk. Mindez sok munkát és gondot, de talán még több örömet jelentett. Köszönjük az olvasók érdeklődését, valamint sokak készséges közreműködését a lapszámok létreho-

zásában. Áldott húsvéti ünnepet kívánva köszönünk el a kedves olvasóktól.

Havasiné Zentai Edit
Szaszovszky József

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncossné
Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Áprilisi naptár

1. V. Virágvasárnap

A ½ 11-es szentmisén barkaszentelés, templomi körmenet

A szent három napon reggel 7 – ½ 9-ig gyóntatás a templomban. A szertartások rendje a következő:

5. Cs. **Nagycsütörtök** – a szentmise az utolsó vacsora emlékére este 6 órakor kezdődik, utána virrasztás a templomban 9 óráig.

6. P. **Nagypéntek** – szigorú böjti nap, este ½ 6-kor keresztút, utána 6-kor kezdődik a szertartás.

7. Szo. **Nagyszombat** – reggel 7-től egész nap a szent sír látogatása, a húsvéti vigíliát ünneplő szentmise este 7 órakor kezdődik, feltámadási körmenet kb. ½ 9-kor.

8. V. **Húsvétvasárnap**
9-es mise után ételszentelés
½ 11-kor énekes nagymise

9. H. **Húsvéthétfő** – vasárnapi miserend

15. V. **Húsvét 2. vasárnapja, az isteni irgalmasság vasárnapja**

22. V. **Húsvét 3. vasárnapja**

23. H. **Szent Adalbert**

24. K. **Szent György**

25. Sze. **Szent Márk evangélista**

29. V. **Húsvét 4. vasárnapja, Jó Pásztor vasárnap**

Gitáros misék a hónapban: április 15-én és 29-én 9 órakor

Hírek, hirdetések

- Az Újlaki Hangokat következő hónaptól új szerkesztőgárda szerkeszti. Isten áldását kérjük munkájukra.
- Templomunkat márciustól kezdve napközben is nyitva tartjuk, hogy az arra járó hívek betérhessenek imádkozni.
- Április második vasárnapján húsvétra való tekintettel a szokásos teadélelőtt elmarad.
- Kaszap István életét bemutató könnyűzenei CD 2.000 forintos áron kapható a sekrestyében.
- A Kolosy és a Zsigmond tér között őrzött parkoló kiadó. Tel. 06-30-39-49-124. Délután 14 és 20 óra között.

Keresztutak

Plébániánkon a keresztútjárásnak gazdag hagyománya van. A templomban péntek délutánoként fél hatkor egy-egy közösség tagjai imádkozták végig a stációkat a hívek énekének és imájának kíséretében. Templomunk stációképeit egyébként Fáy Albert festette 1872-ben Sziklay János plébános megrendelésére, a hívek által összeadott 400 forintért.

A Kiscelli kálváriát szombati napon szoktuk végigjárni, erre idén március 17-én került sor András atya és mintegy három tucatnyi újlaki hívő részvételével. Az idén szokatlanul enyhe időjárás ezt a keresztutat éppúgy kegyeibe fogadta, mint a nyolc nappal későbbi Kecse-hegyit, melyet Kemenes Gábor atya vezetett. Ezen a Lasetzky család barátai, ismerősei - köztük újlakiak is - vettek részt, az alkalmilag kihelyezett stációképeket Simon István, az „agyagos Pista bácsi” készítette.

Fiatalkorú újlakiak a vasárnapi kilences szentmise után is tartottak keresztutat a Szent Margit hittanteremben: minden vasárnap a keresztút 2-2 állomásáról elmélkedtek.

Sz. J.

Kirándulás

Március 16-án az újlaki ifjúsági közösségekből verbuválódott 14 fős társaság kirándult a Nagy-Kevély és az „egri vár” környékén. A sok szép tavaszi virággal a természet talán legszebb arcát tárta eléjük, de lélekmozgató hatással volt rájuk a pilisborosjenői kálvária is. Előzetes elhatározás alapján fiataljaink útközben ismételtlen párokra szakadva 10-15 perces dialógusokat folytattak, hogy jobban megismerjék egymást.

Sz. J.